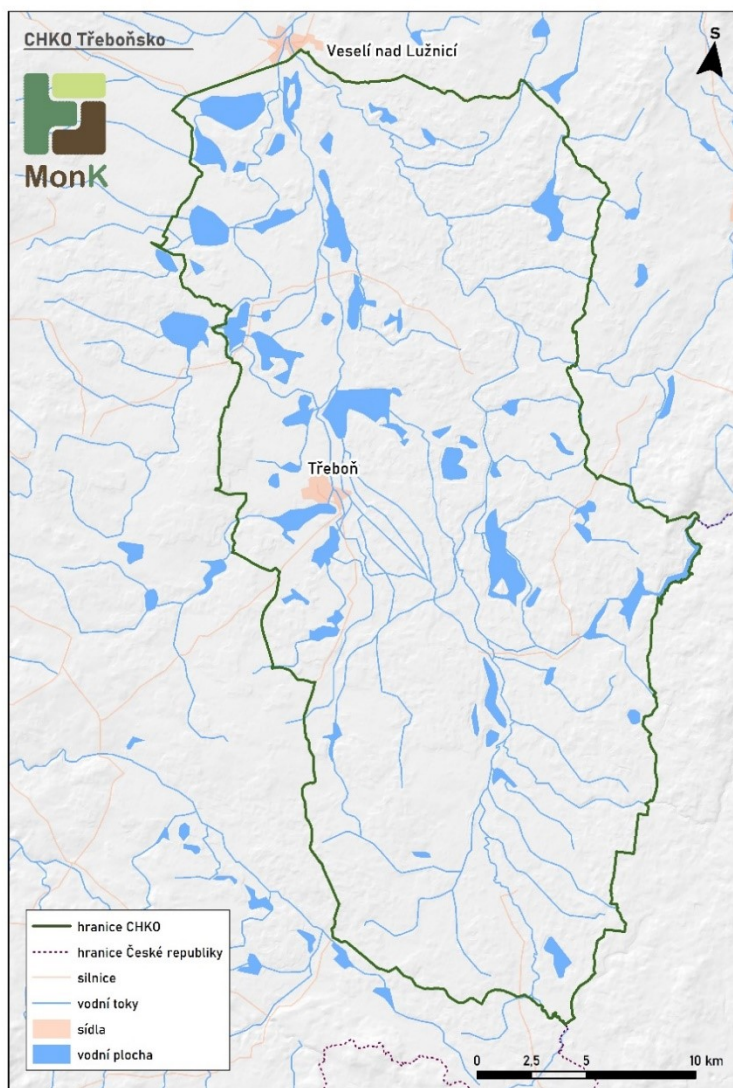

CHKO Třeboňsko

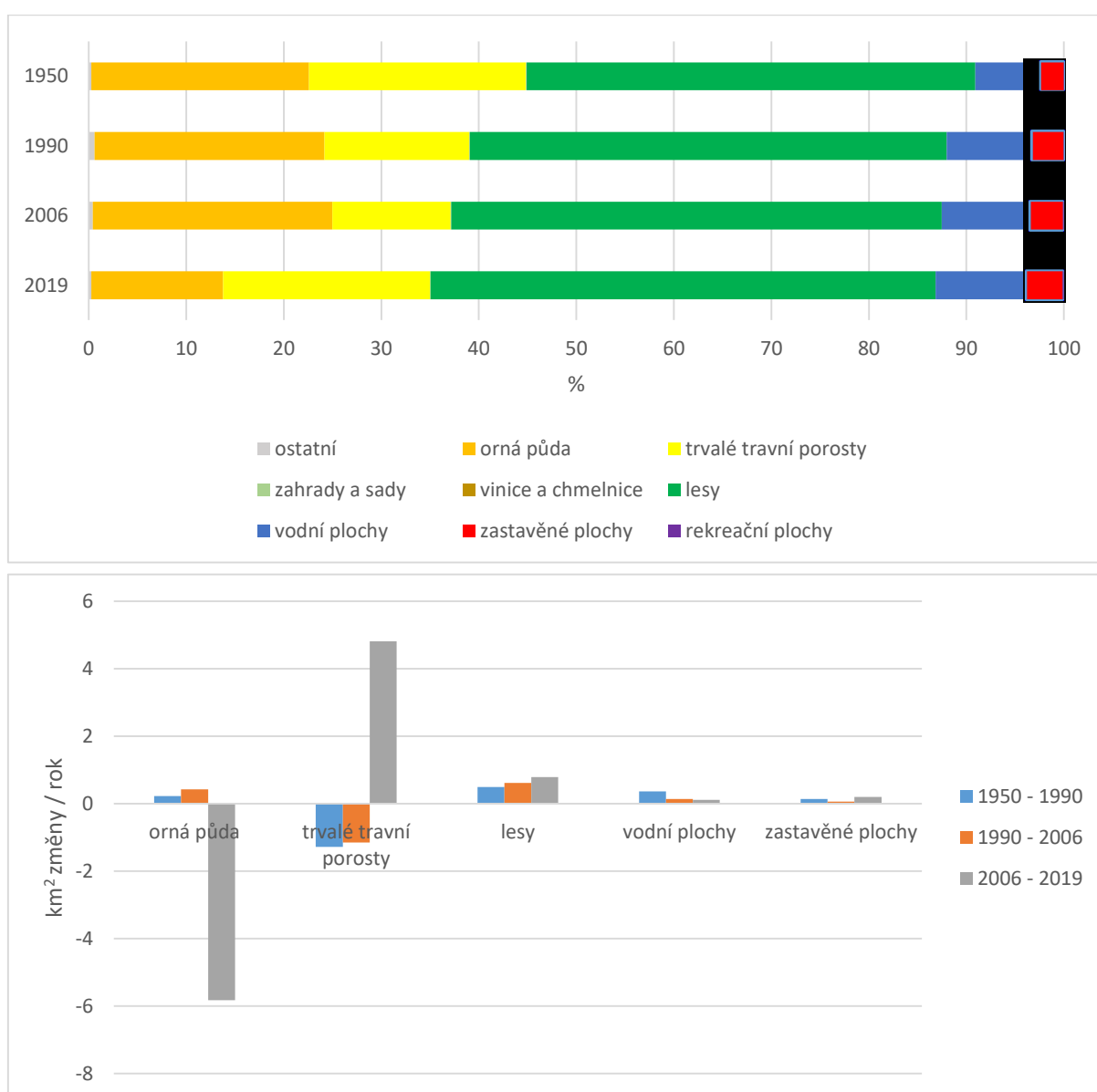
Obsah

1. Změny krajinného pokryvu	2
1.1 Změny a jejich vývoj	2
1.2 Distribuce změn v území	4
1.3 Interpretace změn	5
2. Změny říční sítě a její fragmentace	6
3. Analýza antropogenního tlaku na krajinu	9
4. Fragmentace krajiny	13
5. Habitatové modelování	18

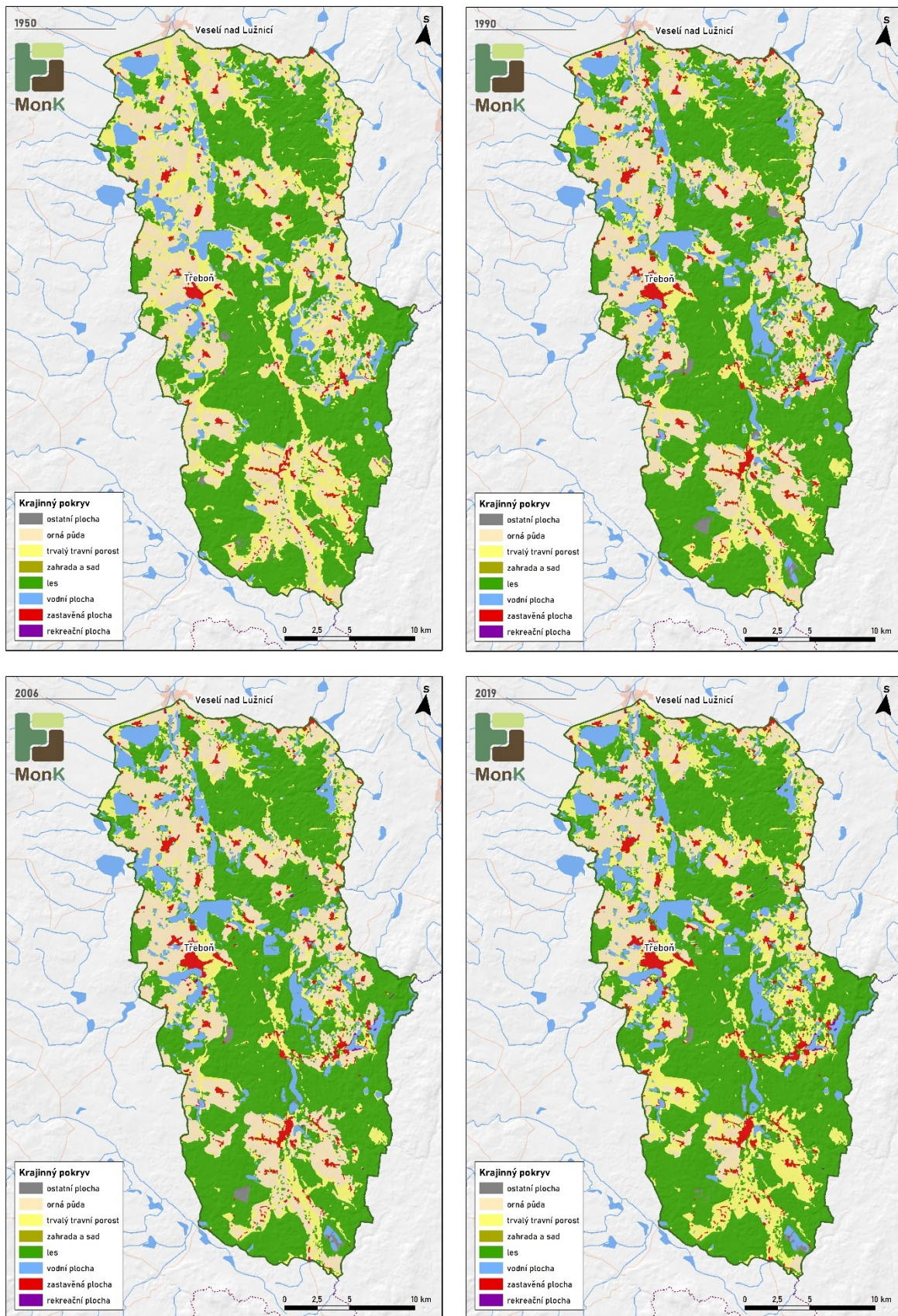
1. Změny krajinného pokryvu

1.1 Změny a jejich vývoj

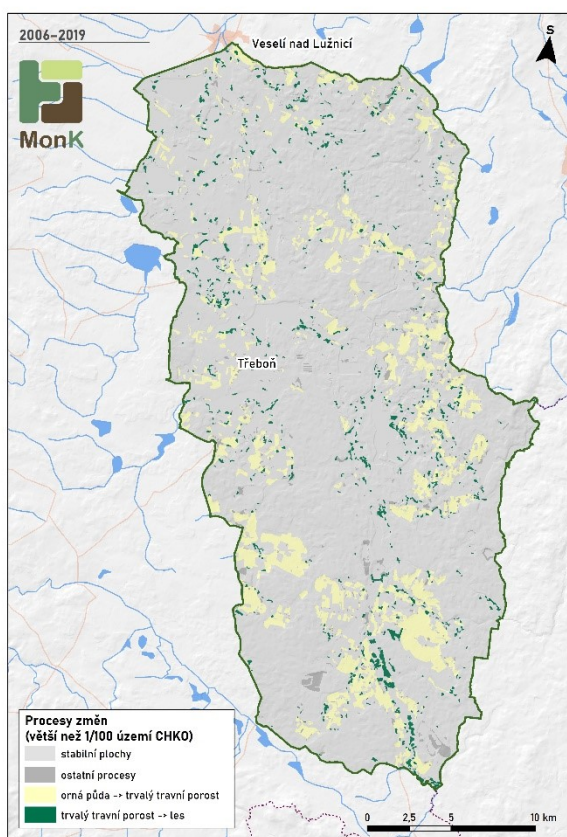
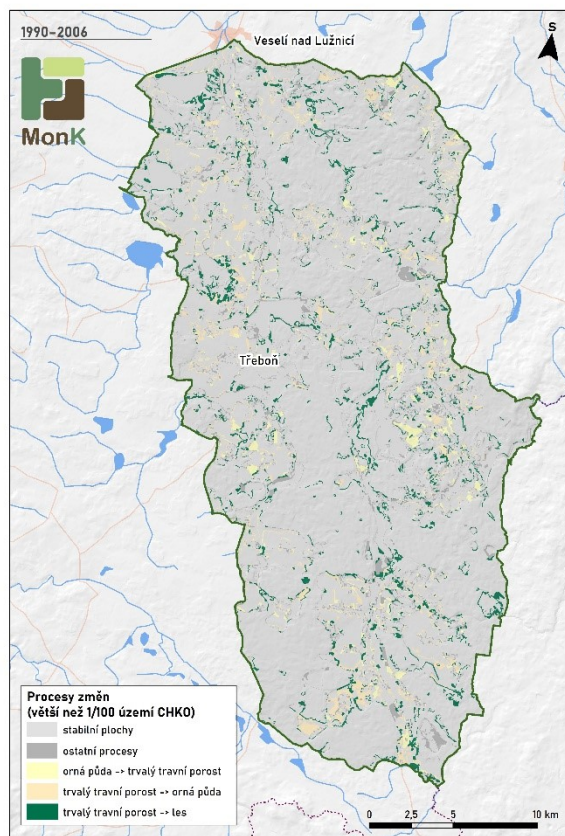
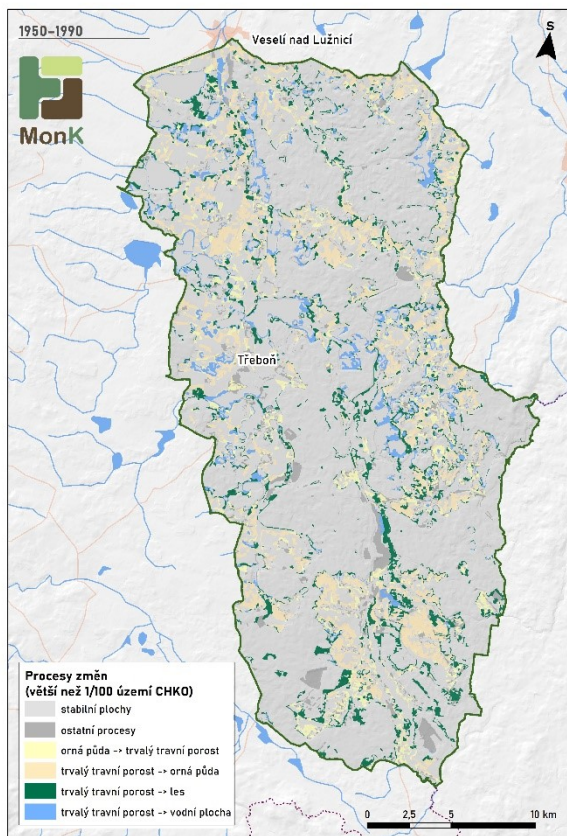
CHKO Třeboňsko se vyznačuje hned několika odlišnostmi oproti většině ostatních analyzovaných území. Třeboňsko odlišuje zejména vysoký podíl vodních ploch, který se během sledovaného období ještě zvyšoval (z 6,7 na 9,4 %). Dalším rozdílem je až do časového horizontu 2006 zvyšující se rozloha orné půdy (z 22,3 na 24,6 %) a naopak úbytek trvalých travních porostů (z 22,3 na 12,1 %). V tomto ohledu se trend významně otočil až v posledním sledovaném období od časového horizontu 2006, kdy podíl orné půdy poklesl na 13,5 % a trvalých travních porostů naopak stoupl na 21,2 %. Ve shodě s trendy známými z většiny dalších území pozorujeme po celou dobu nárůst ploch lesa a zastavěných ploch (Obr. 1.1 a 1.2).

Obr. 1.1 Vývoj krajinného pokryvu v CHKO Třeboňsko

Obr. 1.2 Vývoj krajinného pokryvu v CHKO Třeboňsko (postupně řazeno, časové horizonty 50. léta 20. století, 1990, 2006 a 2019)

Obr. 1.3 Prostorové rozložení procesů v CHKO Třeboňsko v obdobích 1950–1990, 1990–2006 a 2006–2019

1.2 Distribuce změn v území

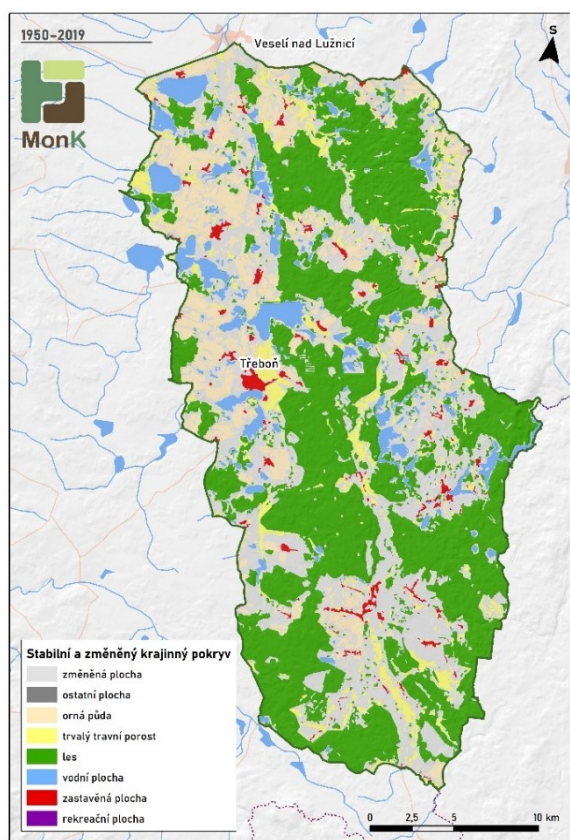
V prvním sledovaném období mezi časovými horizonty 1950 a 1990 se zornily louky napříč celým územím, nejvíce ale na severu a jihu území (např. okolí Suchdolu a Lomnice nad Lužnicí). Zatrávnění naopak probíhalo jen velmi málo (např. u rybníků Malý a Velký Tisý). Přibýlo významně i vodních ploch, například v podobě rybníka Cep a zatopených pískoven u Suchdola nad Lužnicí. Podél Cepu se soustavněji rozšiřoval i les, podobně tomu bylo i na severu území v okolí Vlkova. Zejména na jihu území pak lze najít i nové těžební plochy – rašeliniště jihozápadně od Hrdlořez, pískovna severovýchodně od Nové Vsi nad Lužnicí. K rozmachu zástavby docházelo zejména u

Třeboně a Suchdola nad Lužnicí; v okolí Chlumu u Třeboně, Staňkova, Třeboně a Veselí nad Lužnicí šlo o vznik a rozšíření rekreačních ploch.

I mezi časovými horizonty 1990 a 2006 pokračovalo zornění luk, a to zejména na jihu území, např. u Suchdola nad Lužnicí. Zatravnění se pak odehrávalo například u Lutové. Pokračovalo také zvětšování vodních ploch, konkrétně rybníku Ruda nebo Velká Černá a také v místech bývalých pískoven. Budovala se rekreace v podobě kempů u obce Mláka nebo Stráže nad Nežárkou.

Od časového horizontu 2006 bylo dominantní zatravnění orné půdy, a to především na jihu území v okolí Suchdola nad Lužnicí. Taktéž v okolí Suchdola docházelo ve velké míře i k zalesňování luk a pastvin. Opětovně po menším nárůstu v předchozím časovém horizontu narůstala více plocha zástavby (např. Třeboň) a rozvíjely se i rekreační plochy a to jak přeměnou např. tábořišť na kempy a autokempy, tak novými plochami jako například u Suchdola nad Lužnicí (Obr. 1.3).

Celkem bezmála třetina území (32,1 %) prošla proměnou, přičemž se jedná především o otevřenou krajinu na jihu a východě území. Stabilní pak zůstaly lesy a ve větší míře i orná půda na severozápadě území (Obr. 1.4). Podrobný popis změn využití krajiny je uveden v samostatné příloze.

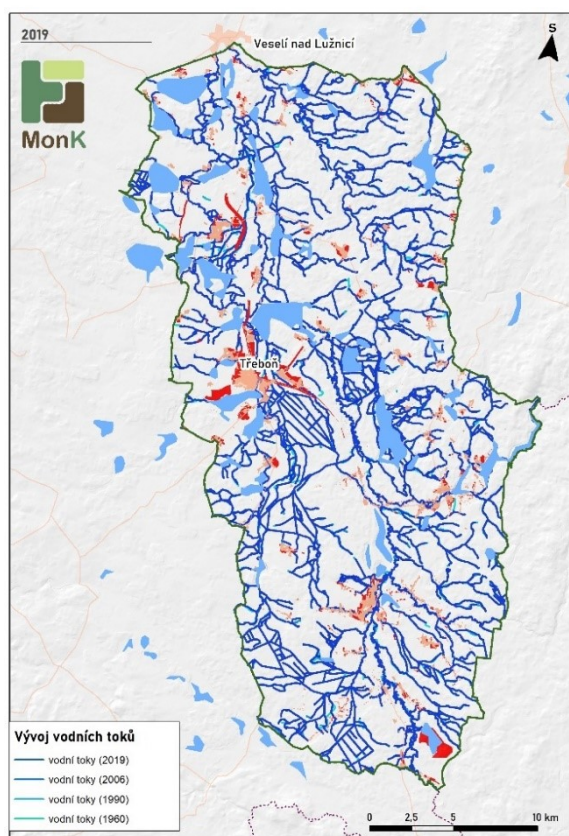
Obr. 1.4 Dynamika krajiny CHKO Třeboňsko vyjádřená stabilními a nestabilními plochami za celé sledované období

1.3 Interpretace změn

Území CHKO Třeboňsko se vymyká svou rybníční krajinou ostatním chráněným územím v Česku. Přítomnost vodních ploch v území má určující vliv na krajinný ráz území. Vzhledem k níže položeným a pro zemědělství vhodným nadmořským výškám byla po celou sledovanou dobu intenzivněji obdělávána nemalá část území a až od časového horizontu 2006 pod vlivem společné zemědělské politiky EU lze v území pozorovat extenzifikaci zemědělského využití krajiny. Lesy a zástavba jako ve většině dalších území přibývaly, lesy relativně významně, zástavba spíše méně, nicméně rovinný reliéf a množství vodních ploch vedlo k významnému rekreačnímu využití území.

2. Změny říční sítě a její fragmentace

Říční síť byla zpracována v digitální podobě na základě dostupných topografických map z 50. a 90. let 20. století a s využitím vektorových dat ZABAGED pro období časových horizontů 2006 a 2019. Bohužel nebylo na území CHKO metodicky jednotně postupováno při vytváření všech mapových podkladů, proto je nutné prezentované výsledky kriticky zhodnotit. V doplňujícím textu jsou proto uvedeny také typové příklady problematického zobrazování říční sítě s možným vlivem na výsledky změn a hustoty říční sítě. Taktéž jsou uvedeny konkrétní postupy v případě sjednocení zjevných nepřesností pro objektivní posouzení vývoje říční sítě v daném území.

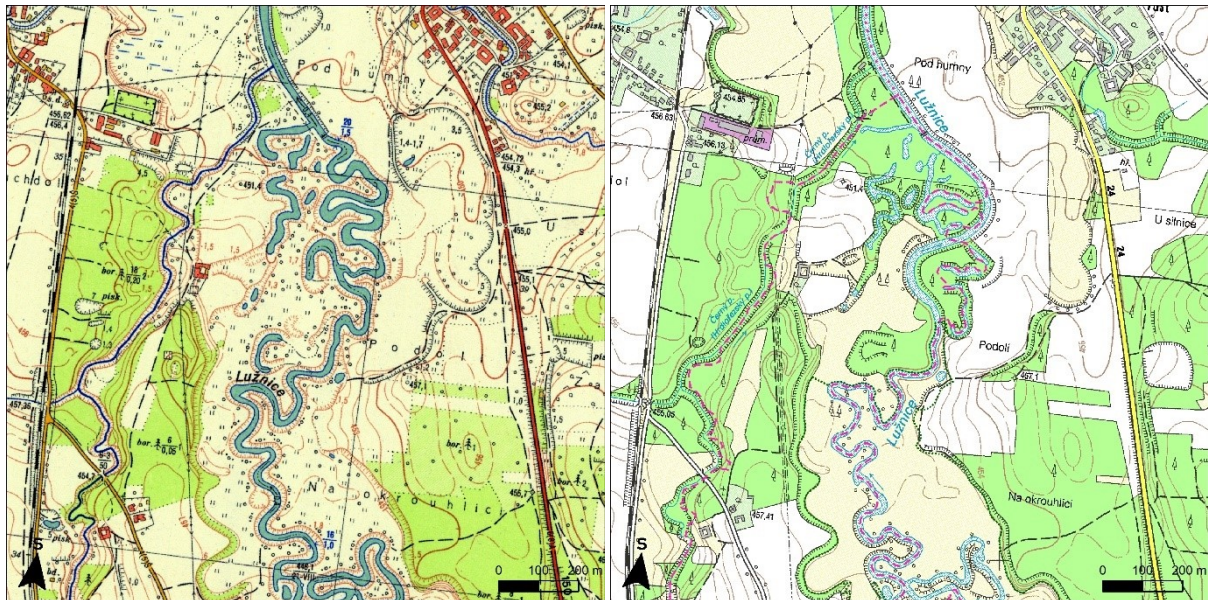

Obr. 2.1 Změny říční sítě v rámci CHKO Třeboňsko

CHKO Třeboňsko patří svojí hustotou říční sítě v rámci chráněných území v ČR k územím s nejvyššími hodnotami (1,81 až 1,99 km/km²). Vodní toky jsou rovnoměrně rozděleny po celém území, jsou zde zastoupeny zároveň pramenné části a horní úseky vodních toků, ale i o vodní toky, které procházejí územím jako středně velký nebo větší vodní tok, např. Lužnice a Nežárka (Obr. 2.1). Specifikem této chráněné oblasti jsou velmi dlouhé vodní náhony a stoky, které napájí historické rybníky. Jejich délka běžně přesahuje 10 km, přičemž Zlatá stoka má délku dokonce 50 km. V horizontu 60 let se délka vodních toků v celém chráněném území postupně zvyšovala (Tab. 2.1). Je to dáno jak předmětem ochrany vodních toků, náhonů a obecně rozsáhlé rybníční soustavy, ale i podhodnocením zákresů pramenných oblastí některých toků na nejstarších mapováních. U významných vodních toků jsou evidovány jak postupné nárůsty délky vodních toků ponechaných přirozenému vývoji (Dračice, Košťěnický potok), tak i některé regulační zásahy či přirozené procesy s dopadem na zkrácení vodního toku (Lužnice, Zlatá stoka).

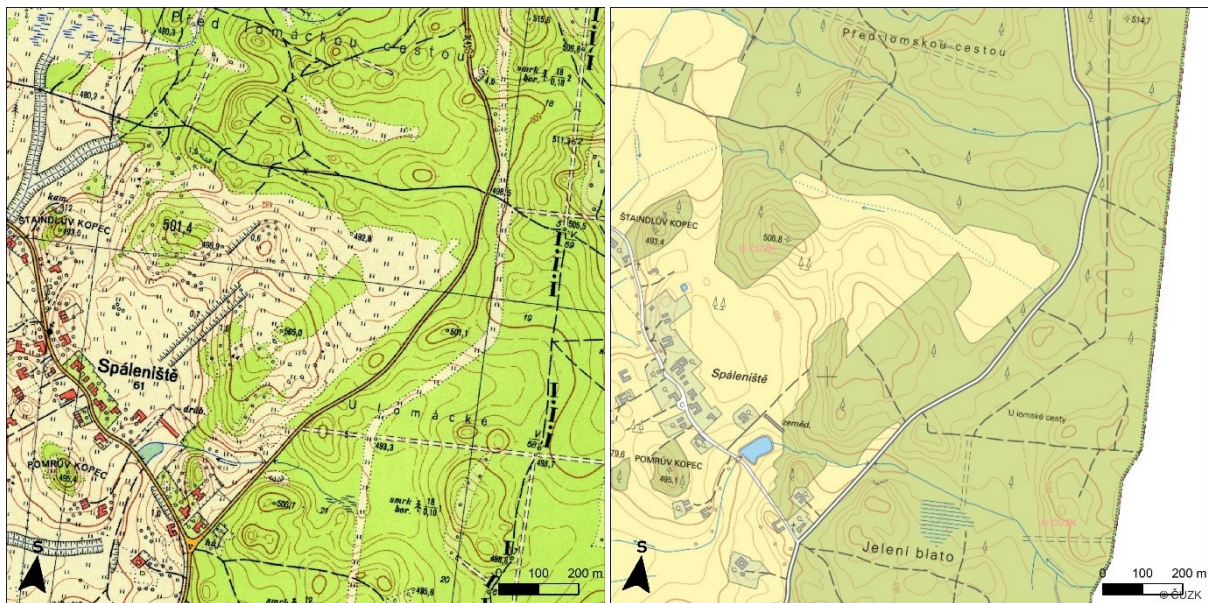
Tab. 2.1 Vývoj hustoty říční sítě na území CHKO Třeboňsko

Charakteristiky říční sítě	1960	1990	2006	2019
Celková délka (km)	1246,41	1312,71	1352,33	1366,54
Hustota říční sítě (km/km ²)	1,81	1,91	1,97	1,99
Délka řek na území CHKO				
Dračice	13,01	12,88	13,33	13,31
Koštěnický potok	18,00	18,21	18,32	18,32
Lužnice	78,93	75,88	76,78	75,41
Nežárka	29,75	29,75	29,75	29,90
Nová řeka	13,76	13,67	13,69	13,69
Podřezanská stoka	17,34	17,71	17,71	17,71
Zlatá stoka	50,46	50,13	49,91	49,91

Obr. 2.2 Přirozeně meandrující úsek řeky Lužnice (1962, 2006)

Nedaleko Suchdola nad Lužnicí se nachází úsek řeky Lužnice, který během posledních 60 let prodělal poměrně významnou změnu. Ve střední části mapového výřezu došlo k zaškrncení několika meandrů, jejichž efektem je celkové zkrácení vodního toku v tomto úseku. Vzhledem k okolnímu nivnímu reliéfu je však reálná obnova křivolakosti toku v tomto úseku v rámci přírodních procesů v krajině.

Obr. 2.3 Pramenná oblast u obce Spáleníště (1962, 2020)

Metodický problém zobrazování vodních toků v pramenných oblastech má částečný dopad na evidovanou nižší hustotu říční sítě v prvním sledovaném období v CHKO Třeboňsko. Na Obr. 2.3 v levé části na mapě z roku 1962 je patrné, že zde chybí několik úseků vodních toků, kterou jsou zakresleny na současné Základní mapě ČR z roku 2020.

3. Analýza antropogenního tlaku na krajinu

V zájmové oblasti Třebońska je zastoupení zástavby spíše podprůměrné ve srovnání s ostatními CHKO. Nejvýraznější nárůst zastavěných ploch byl realizován hned v prvním období mezi lety 1950 a 1990. Nejrozsáhlejší zastavěnou oblast představuje Třeboň a okolí. Obecně v západní části území nalézáme spíše větší a na jihovýchodě menší sídla a severovýchod je téměř bez větších sídel. Po celém území jsou roztroušená jednotlivá stavení. Nárůst zástavby byl po území a sledované období víceméně rovnoměrný. Mezi časovými horizonty 1950 a 1990 se nejvíce rozšiřovala Třeboň. Od roku 1990 do roku 2004 významně narůstala zástavba v Lomnici nad Lužnicí a Suchdolu nad Lužnicí. V posledním období mezi časovými horizonty 2004 a 2019 znovu narůstalo tempo výstavby, jedná se např. o rozšiřování průmyslových areálů na severu území (Klec) a obytnou výstavbu v Třeboni a Stráži nad Nežárkou. I další zastavitelné plochy jsou pak vymezovány zejména v zázemí Třeboně.

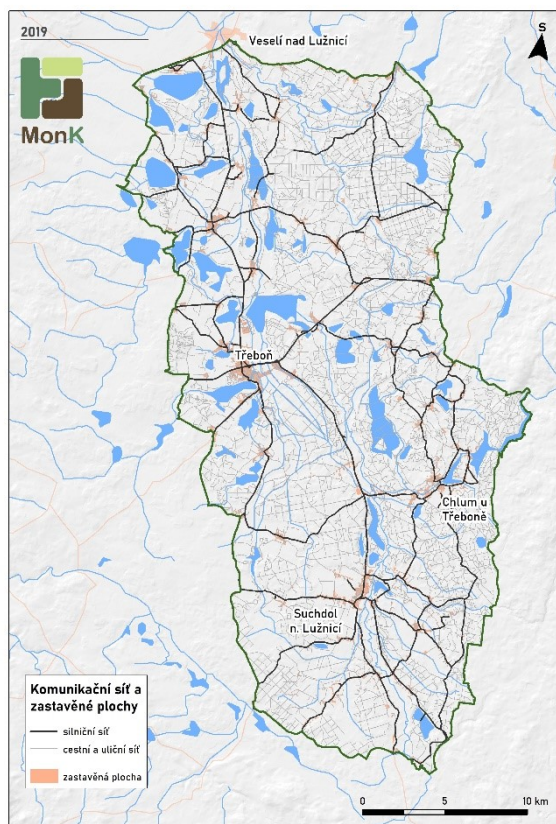
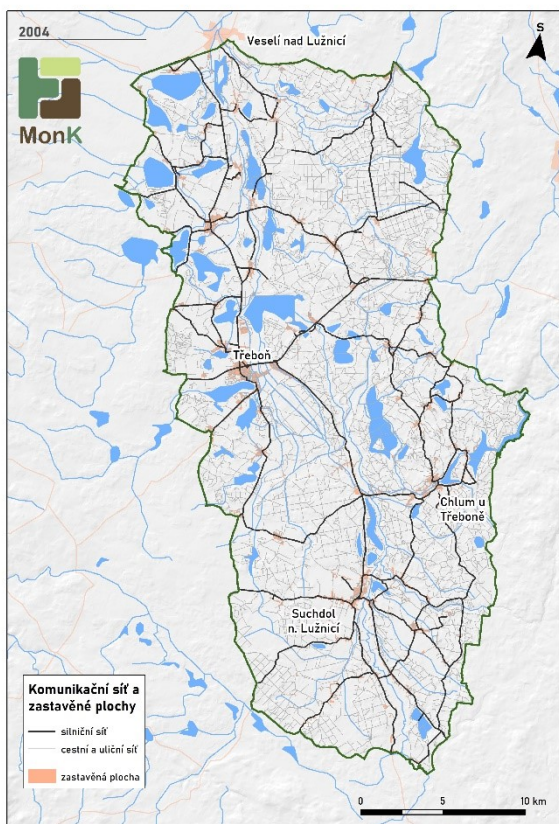
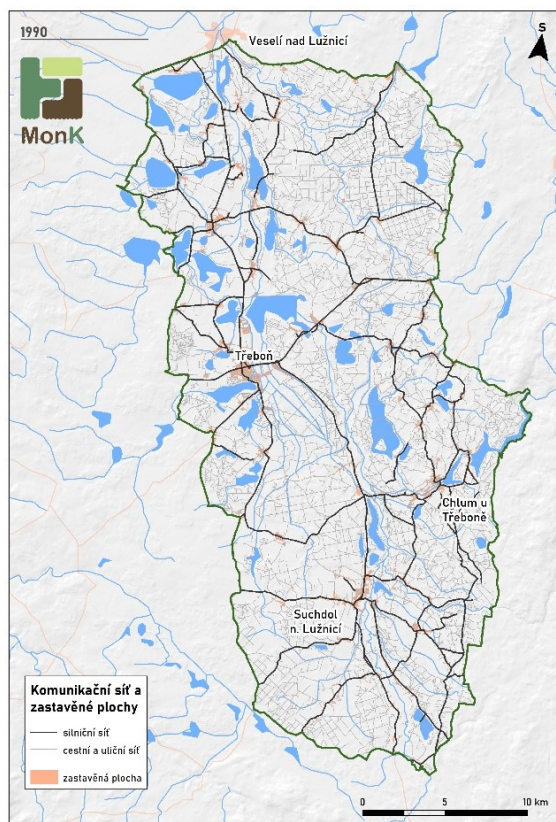
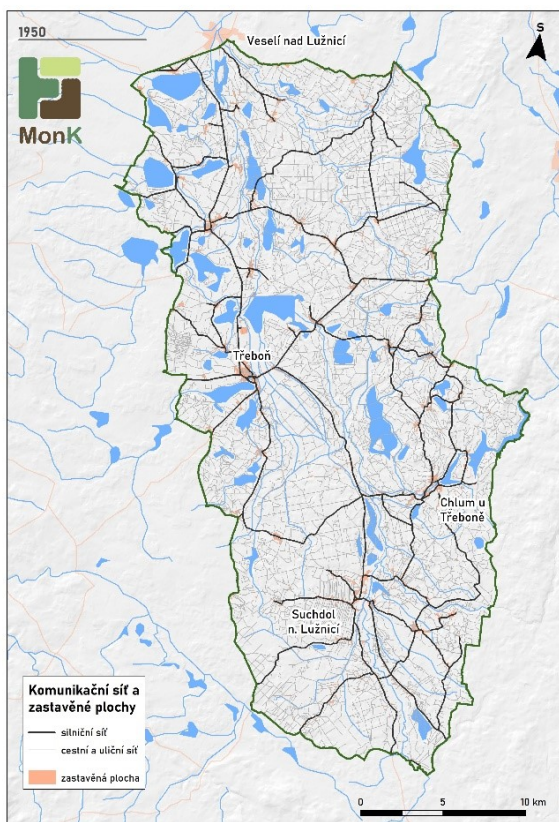
Rekreace je sice zastoupena taktéž oproti ostatním CHKO podprůměrně, nicméně nárůst mezi začátkem sledovaného období a rokem 2004 je významný, především v podobě sportovišť a kempů při vodních plochách, největší koncentrace je u rybníku Svět u Třeboně, rybníka Hejtmán a u Staňkovského rybníka nedaleko Chlumu u Třeboně a Staňkova.

Komunikační síť jako v jiných obdobných CHKO se celkově během sledovaného období zkrátila. Silnic nejdříve významně přibýlo a následně se silniční síť zkrátila, celkový přírůstek je tak relativně malý (hustoty mezi 0,58 a 0,65 km silnic na km² území). Rozšíření prodělala uliční síť (z 0,29 na 0,37 km/km²) a naopak pokles délky zaznamenala síť cest (ze 4,22 na 3,55 km/km²), kde pokles mezi roky 1950 a 1990 (ze 4,22 na 3,45 km/km²) byl následován mírným rozšířením.

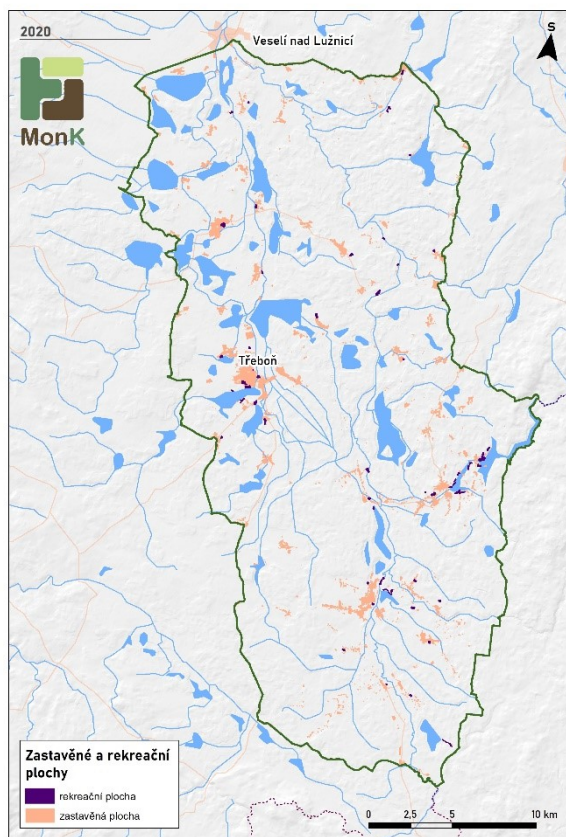
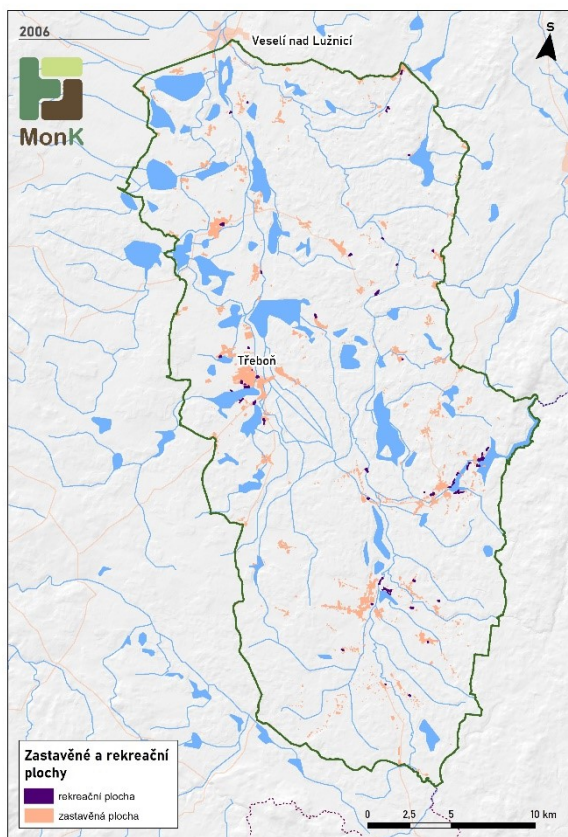
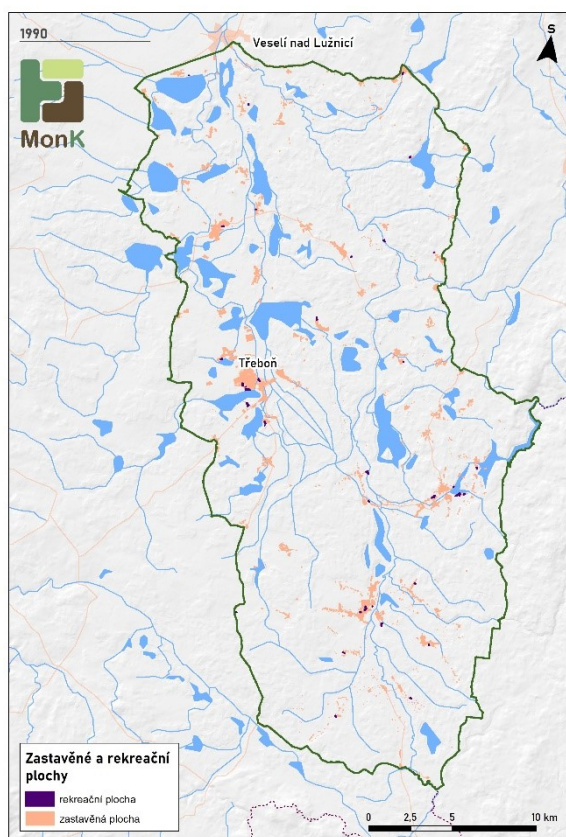
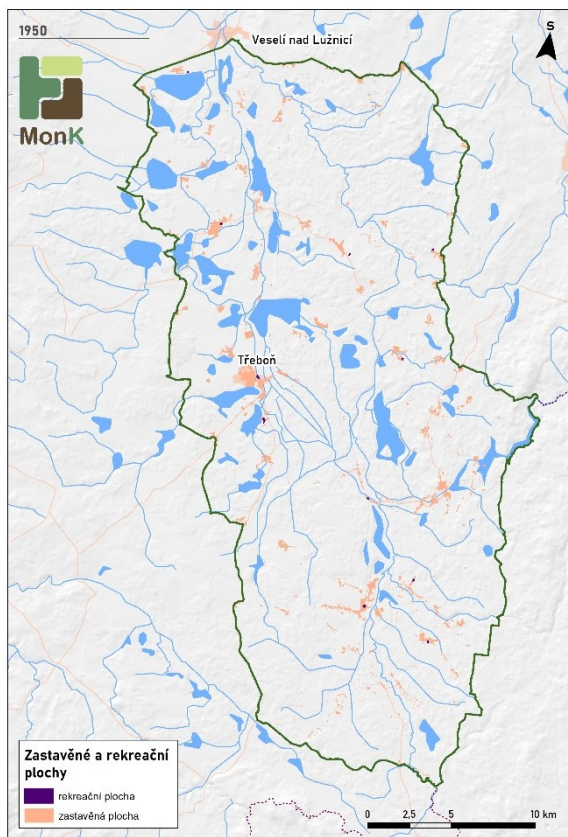
Třeboňsko je tak co do přítomnosti sledovaných antropogenních struktur ve srovnání s ostatními CHKO spíše méně zasažené, nicméně oblasti v okolí větších sídel a vybraných vodních ploch prošly významným rozvojem. Významný je přírůstek zástavby mezi roky 1950 a 1990, nárůst ploch rekreace od začátku sledovaného období do roku 2004 a také nynější zrychlující se trend další zástavby (Tab. 3.1, Obr. 3.1, 3.2, 3.3 a 3.4).

Tab. 3.1 Vývoj antropogenních prvků na území CHKO Třeboňsko

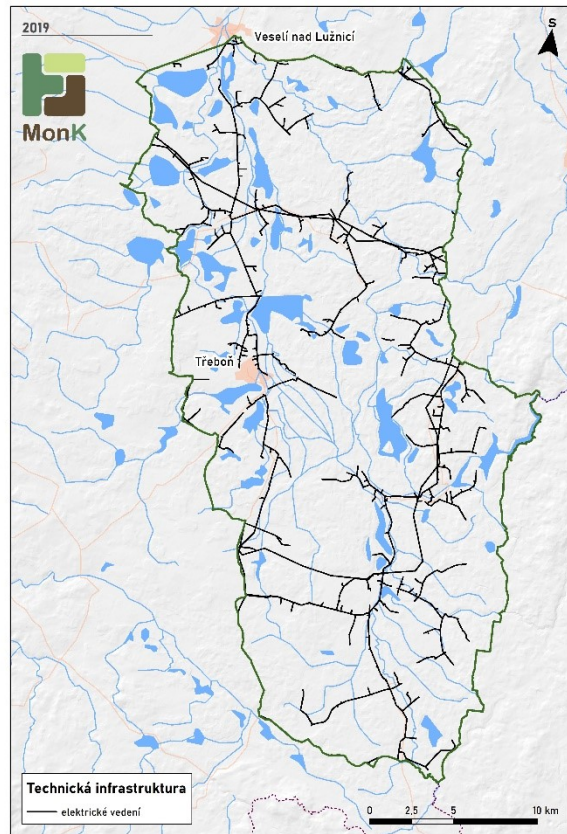
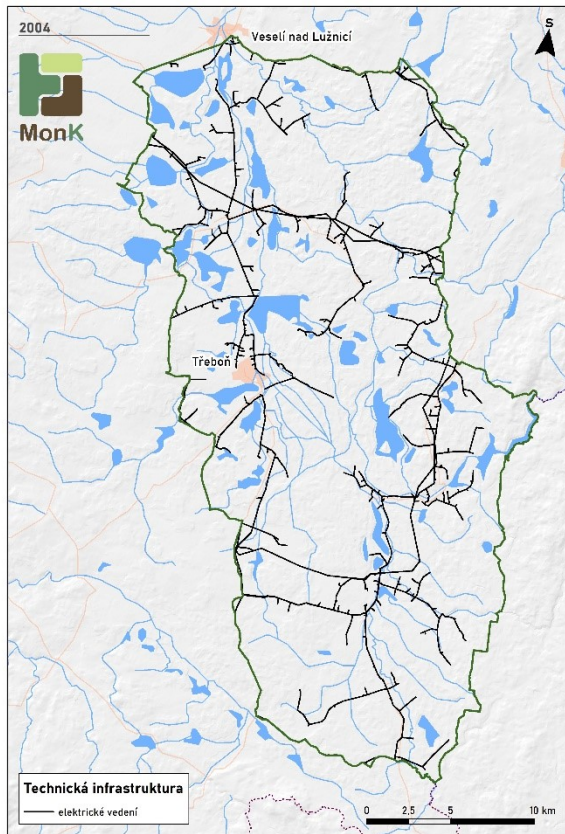
Rok	Délka komunikačních sítí (km)				Délka technické infrastruktury (km)	Rozloha rekreačních ploch (ha)			Rozloha zastavěného území (ha)
	Silniční síť	Uliční síť	Cestní síť	Celkem	Elektrické vedení	Sportoviště	Kemp	Celkem	
1950	398,91	198,23	2901,46	3498,60	-	10,34	0,00	10,34	1585,36
1990	444,24	236,74	2368,44	3049,42	-	29,27	10,09	39,35	1980,93
2004	414,21	246,94	2387,94	3049,10	73,94	39,86	35,91	75,77	2052,38
2019	416,50	253,92	2438,26	3108,68	72,47	42,90	36,20	79,10	2182,47

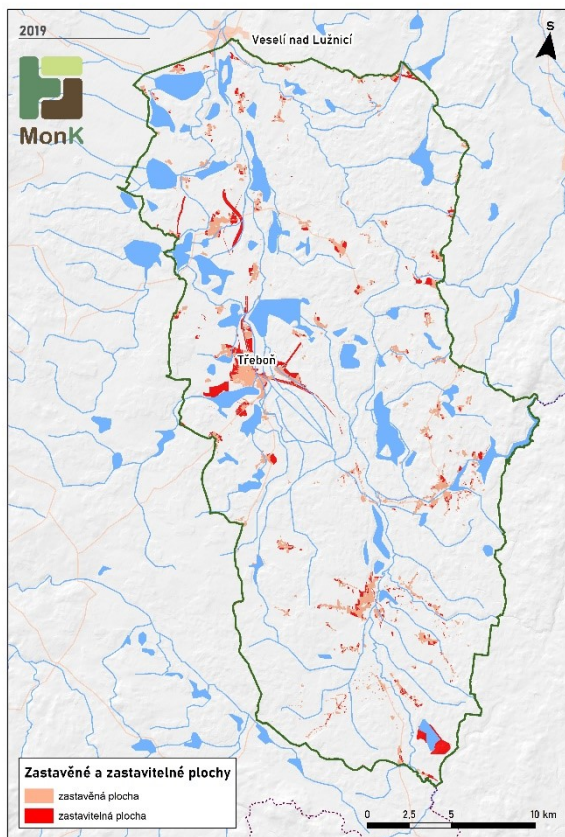
Obr. 3.1 Vývoj silniční a cestní sítě na území CHKO Třeboňsko od r. 1960 do 2019

Obr. 3.2 Vývoj zastavěných ploch a prvků rekreační infrastruktury na území CHKO Třeboňsko mezi r. 1960 a 2017

Obr. 3.3 Vývoj technické infrastruktury na území CHKO Třeboňsko mezi r. 2004 a 2017

Obr. 3.4 Vymezení zastavitelných ploch na území CHKO Třeboňsko

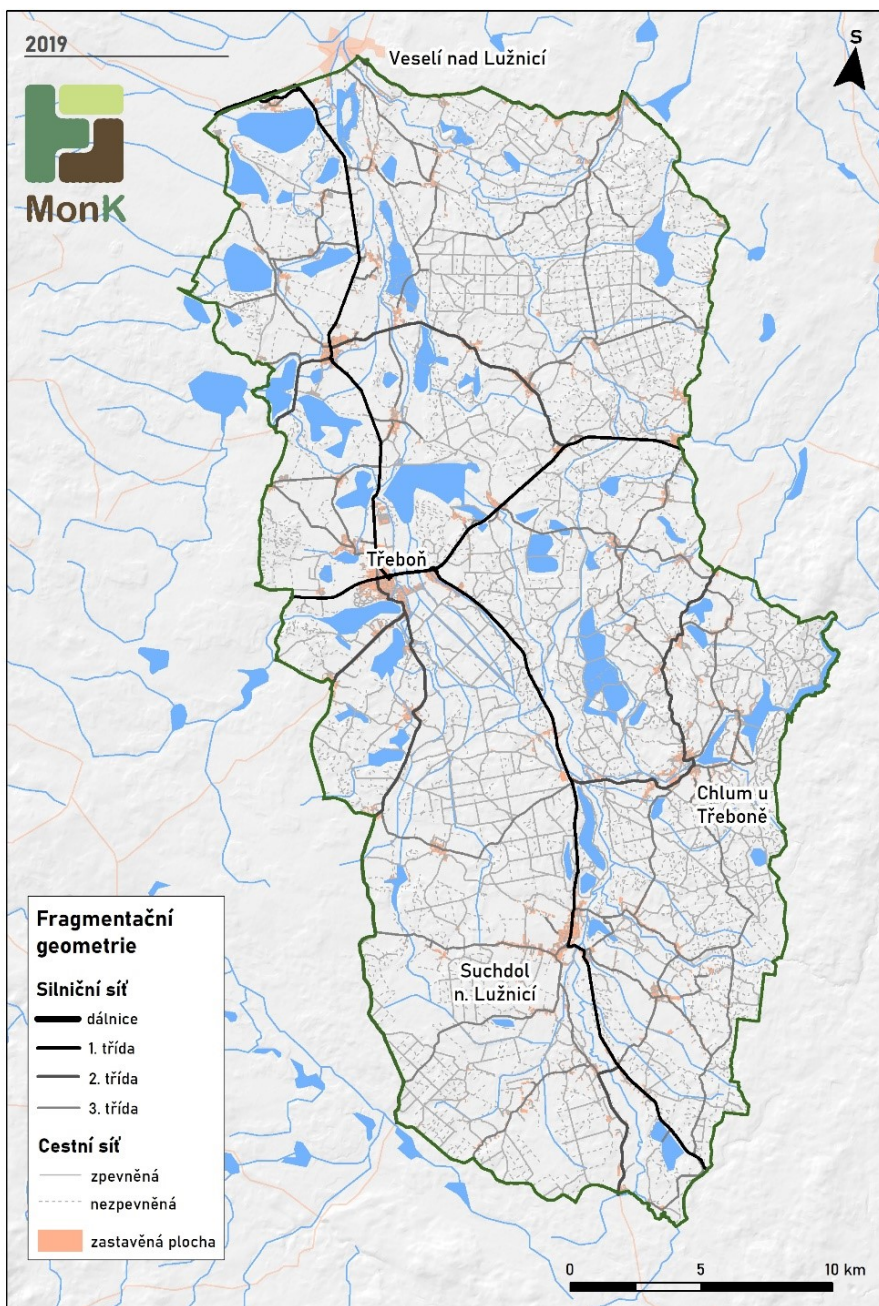
4. Fragmentace krajiny

Míra fragmentace krajiny byla spočtena metodou efektivní velikosti oka (zkr. EVO) nad dvěma úrovněmi fragmentační geometrie v časových horizontech 1950, 1990, 2004 a 2019. První úroveň fragm. geometrie se skládá ze zástavby a silniční sítě (FG-a, blíže viz obecný úvod). Druhá úroveň fragm. geometrie (FG-b) obsahuje navíc cestní síť neboli účelové komunikace, zpevněné a nezpevněné cesty. Zahrnutí cestní sítě lépe přibližuje skutečný stav krajiny CHÚ, jelikož vystihuje její antropogenní ovlivnění (většinou hospodářského charakteru). Hodnoty EVO vyjadřují v přeneseném významu pravděpodobnost vzájemného propojení dvou náhodně umístěných bodů (organismů) v krajině. To znamená, že čím větší má výsledná proměnná hodnotu, tím vyšší je pravděpodobnost setkání a zároveň tím menší je míra fragmentace krajiny. Výsledky jsou prezentovány pomocí map a grafů, kde je míra fragmentace (neboli EVO) rozdělena do pěti stupňů (od nuly: velmi vysoká – vysoká – střední – nízká – velmi nízká). Rozdělení proběhlo na základě klasifikační metody přirozených intervalů s referenčním obdobím 2019. Jednotlivé stupně míry fragmentace odpovídají rozdělení hodnot míry fragmentace pro referenční období (rok 2019), se kterým jsou ostatní období porovnávána. V případě map je použita stejná klasifikační metoda s tím rozdílem, že hodnoty pro jednotlivá období odpovídají jejich přirozenému rozdělení (nikoli pouze referenčnímu roku). Porovnání s ostatními obdobími je u map pouze vizuální a upozorňuje na proměnu vymezení (ne)fragmentovaných území v prostoru a v čase.

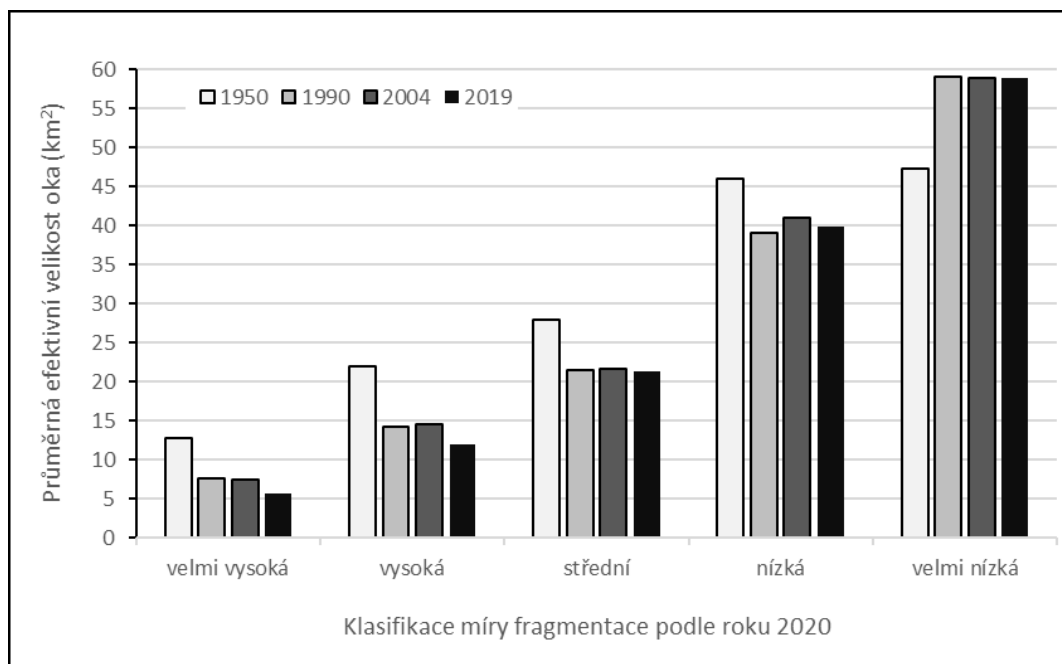
CHKO Třeboňsko charakterizuje rybníční krajina, na ně vázaná hustá síť vodních toků, ale i obslužných cest a silnic I. až III. třídy. U Veselí nad Lužnicí ohraničuje CHKO dálnice (obr. 4.1). V CHKO se nachází několik větších měst, vesnic a mnoho samostatné zástavby (viz text výše). Míru fragmentace krajiny CHKO určuje poměrně dynamicky se měnící silniční a cestní síť a také pozvolně se rozrůstající rezidenční, průmyslová a rekreační zástavba (obr. 4.2). V současnosti se velmi nízká míra fragmentace krajiny nachází mezi Třeboní a Veselím nad Lužnicí (konkrétně v okolí Nežárky, EVO 65 km²) a také mezi Třeboní a Chlumem u Třeboně (NPR Stará a Nová řeka, EVO 51 km²). Dále v CHKO převládá nízká a střední míra fragmentace. Vyskytuje se zde ale také území s velmi vysokou mírou fragmentace krajiny, například jihovýchodně od Suchdola nad Lužnicí (EVO 1–6 km²). Vývoj míry fragmentace krajiny silnicemi mezi roky 1950 a 2019 (současností) byl poměrně dynamický a byl dán především otevíráním, ale také uzavíráním některých silnic. Pokud se totiž změnou ve vedení silnice (často jen změnou kategorizace či zákazem vjezdu motorových vozidel) propojí dvě sídla, dojde k uzavření bloku krajiny a tím i ke zvýšení míry fragmentace (opačný princip platí při uzavírání silnic). Na území CHKO se toto stalo poměrně často, např. mezi roky 1950 a 1990 otevření silnice propojující Suchdol nad Lužnicí a Borovany (mimo CHKO) nebo uzavření silnice, resp. zákaz vjezdu pro motorová vozidla, vedoucí z Kardašovy Řečice jižním směrem. Díky těmto změnám se tak liší úroveň míry fragmentace krajiny především mezi roky 1950 a 1990 (graf 4.1).

Přidáním cestní sítě do fragmentační geometrie se situace zcela změní. V CHKO převládá velmi fragmentovaná krajina (obr. 4.3). Velmi nízká míra fragmentace se nachází v okolí NPR Červené blato západně od Suchdola nad Lužnicí (EVO 7–9 km²) a také často na území s rozlehlými rybníky. Vodní plochy, rybníky nevstupovaly do analýz jako fragmentační bariéra, a tudíž tvoří homogenní nefragmentovanou část krajiny. Jejich potenciál stát se migrační bariérou je však, podobně jako v případě cestní sítě, potřeba chápat individuálně ve vztahu k řešenému tématu (např. ve vztahu k vodním ptákům – vodní plochu potřebují v kontrastu se suchozemskými živočichy – vodní plochu spíše obcházejí). Vývoj míry fragmentace cestní sítě je podobně jako u ostatních CHKO velmi dynamický a vázaný na využití území (graf 4.2).

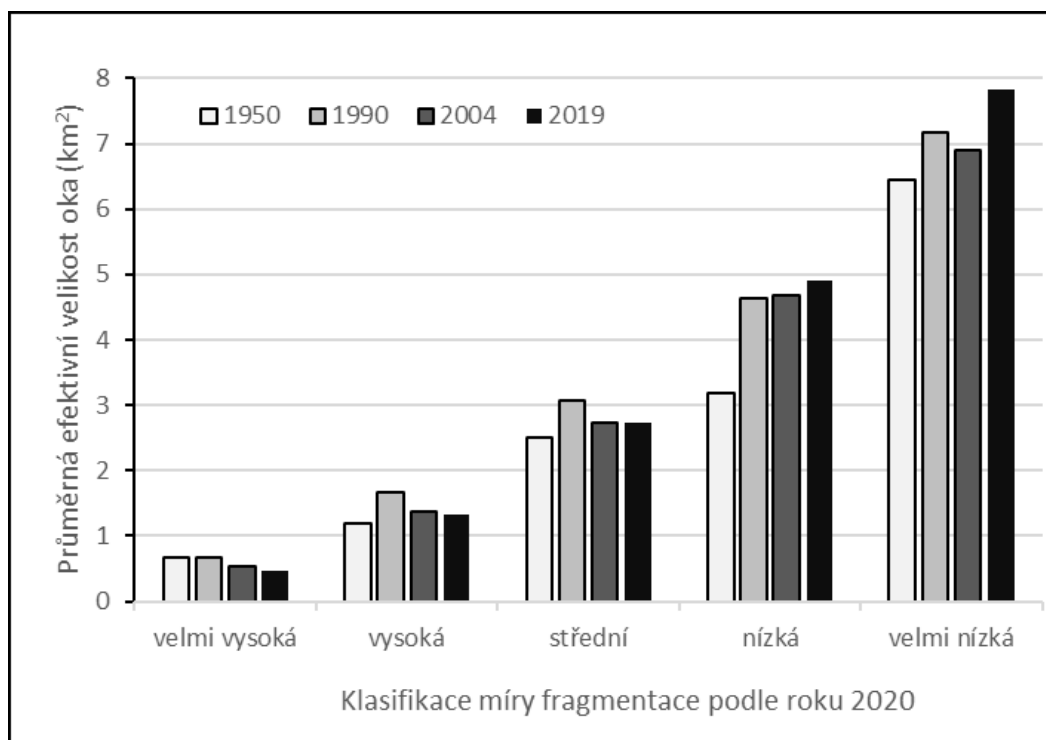
CHKO má díky vodním plochám také poměrně velký rekreační potenciál. Projevuje se spíše lokálně, a to v kombinaci se zástavbou. Např. v několika čtvercích v okolí Chlumu u Třeboně se po přidání rekreační infrastruktury do fragmentační geometrie zvýšila míra fragmentace krajiny zhruba o desetinu (změno EVO z 1,04 na 0,96 km²). Při spojení vodních ploch, rekreace, zástavby a silnic se může míra fragmentace krajiny CHKO v některých místech ještě více prohloubit.

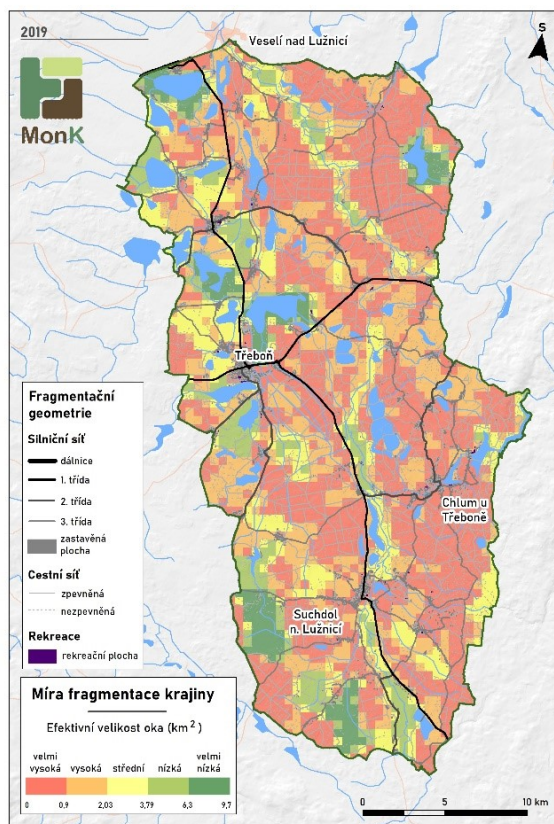
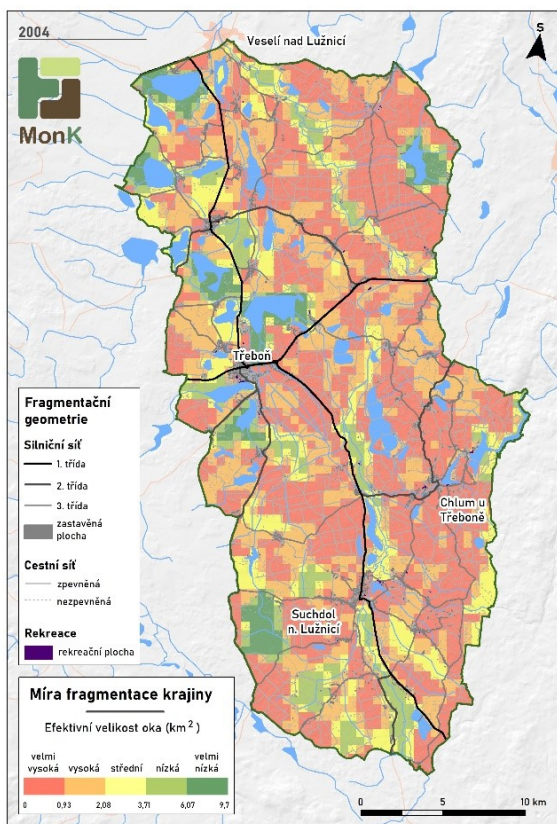
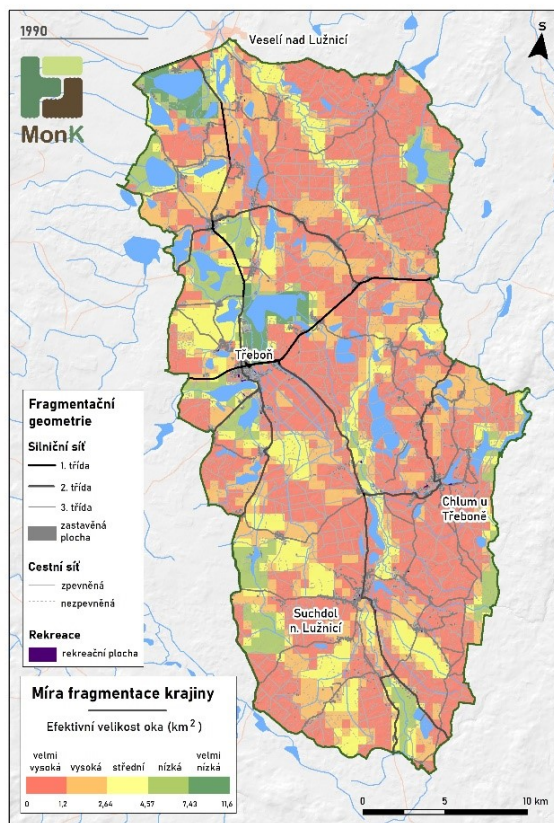
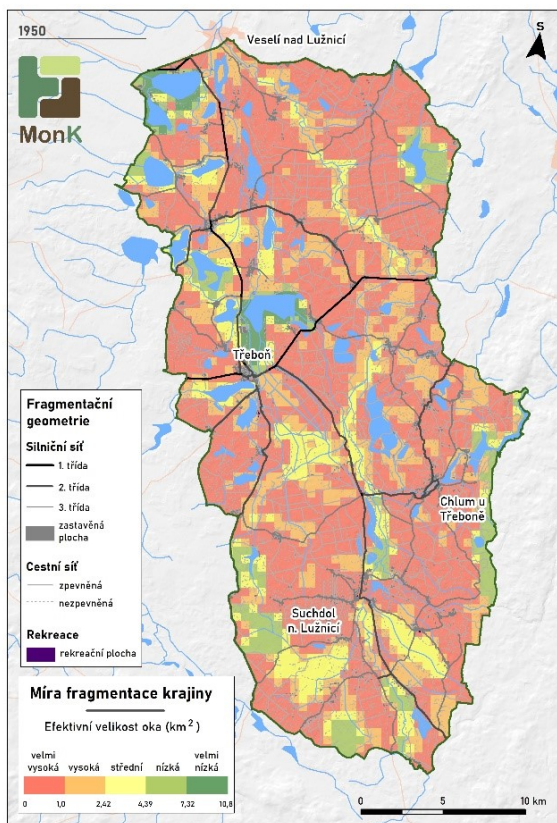
Obr. 4.1 Fragmentační geometrie CHKO Třeboňsko v roce 2019

Graf 4.1 Průměrná efektivní velikost oka (km^2) odpovídající kategorizaci míry fragmentace krajiny (podle FG-a) CHKO Třeboňsko v jednotlivých letech (pozn.: Hranice intervalů odpovídají mapě pro rok 2019 a byly vytvořeny klasifikační metodou natural breaks (Jenks). Hodnoty pro ostatní roky jsou rozděleny do těchto intervalů. Bližší popis je uveden v textu.)

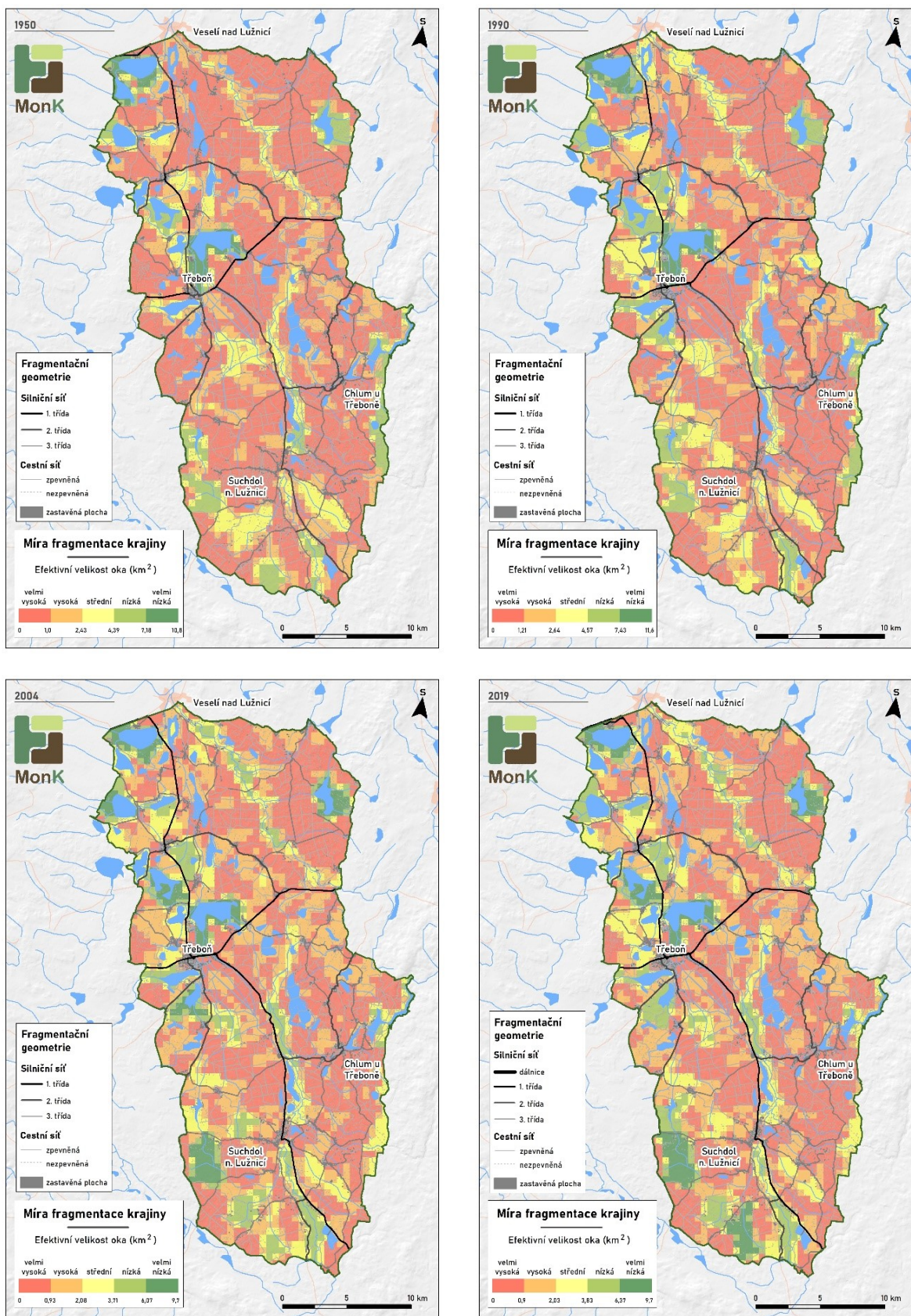

Graf 4.2 Průměrná efektivní velikost oka (km^2) odpovídající kategorizaci míry fragmentace krajiny (podle FG-b) CHKO Třeboňsko v jednotlivých letech (pozn.: Hranice intervalů odpovídají mapě pro rok 2019 a byly vytvořeny klasifikační metodou natural breaks (Jenks). Hodnoty pro ostatní roky jsou rozděleny do těchto intervalů. Bližší popis je uveden v textu.)

Obr. 4.2 Vývoj míry fragmentace krajiny (FG-a) v CHKO Třeboňsko od roku 1950 do roku 2019

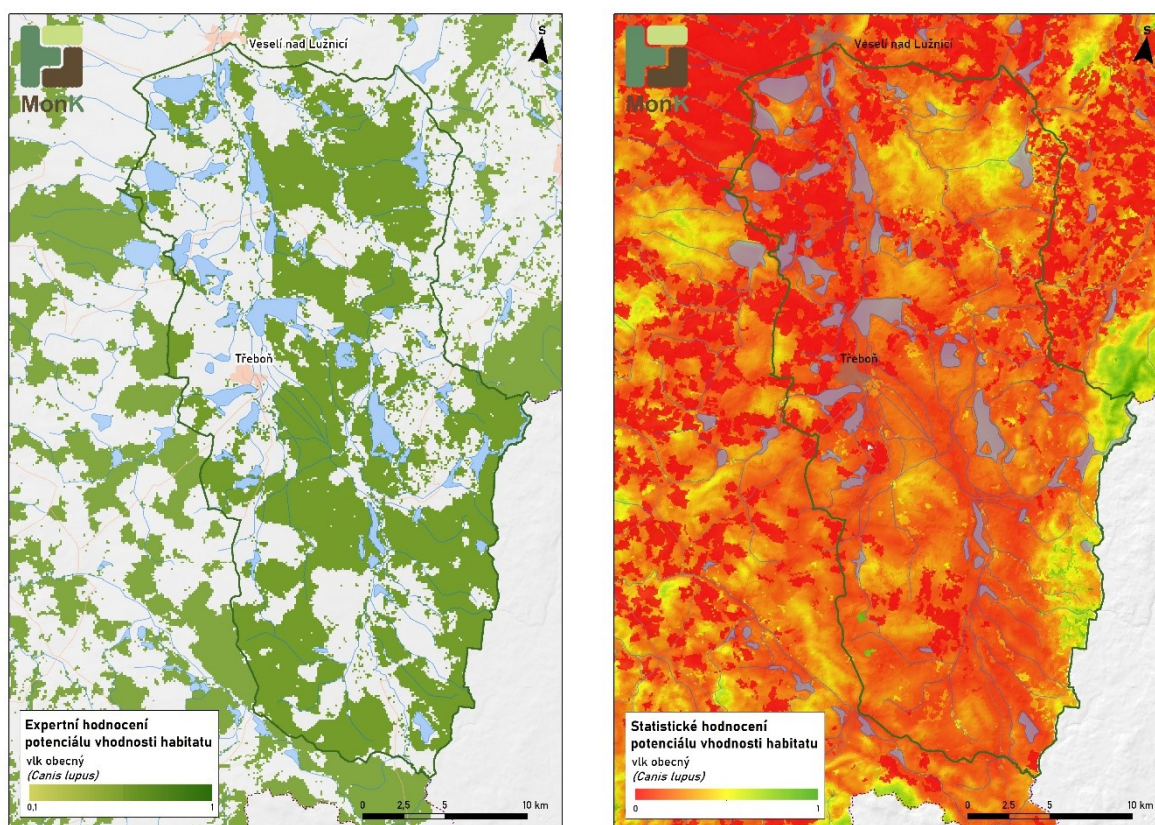

Obr. 4.3 Vývoj míry fragmentace krajiny (FG-b) v CHKO Třeboňsko od roku 1950 do roku 2019

5. Habitatové modelování

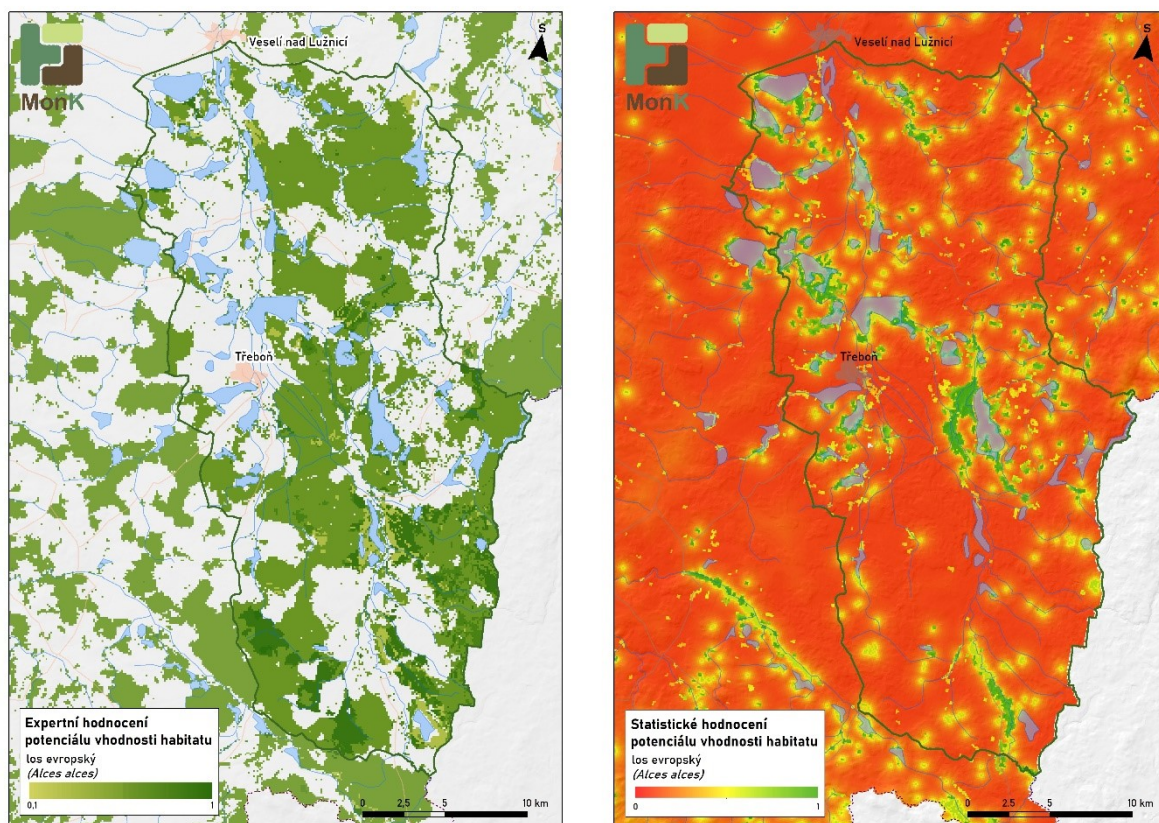
Pro území CHKO Třeboňsko byly vybrány indikačně nebo ochranně významné druhy z několika taxonomických skupin, pro které byly připraveny habitatové modely. V případě druhů, kde byl k dispozici dostatek nálezových dat, byly zpracovány jak expertní, tak i statistické modely, které pak umožňují vzájemné srovnání subjektivního odborného a objektivního geostatistického pohledu na habitatové preference druhu.

Vlk obecný (*Canis lupus*) je typickým představitelem habitatového generalisty s vysokými teritoriálními nároky. Z jeho nerovnoměrného výskytu a dynamického šíření vyplývá zjevný rozpor v hodnocení mezi expertním hodnocením a statistickým modelem. Zatímco expertní model plošně vyhodnocuje jako vhodný habitat téměř všechny rozsáhlejší lesní komplexy v oblasti, statistický model je deformován převahou nálezů v horských a vrchovinných oblastech (např. Šumava, Broumovsko, Lužické hory), resp. v jiném typu habitatu (Kokořínsko – Dokesko), proto celorepublikový model poněkud podhodnocuje jinak zjevně vhodné části krajiny Třeboňska (Obr. 5.1). Při interpretaci modelu je proto třeba porovnat výsledky obou modelů s recentními nálezy druhu v území i jeho širším okolí.

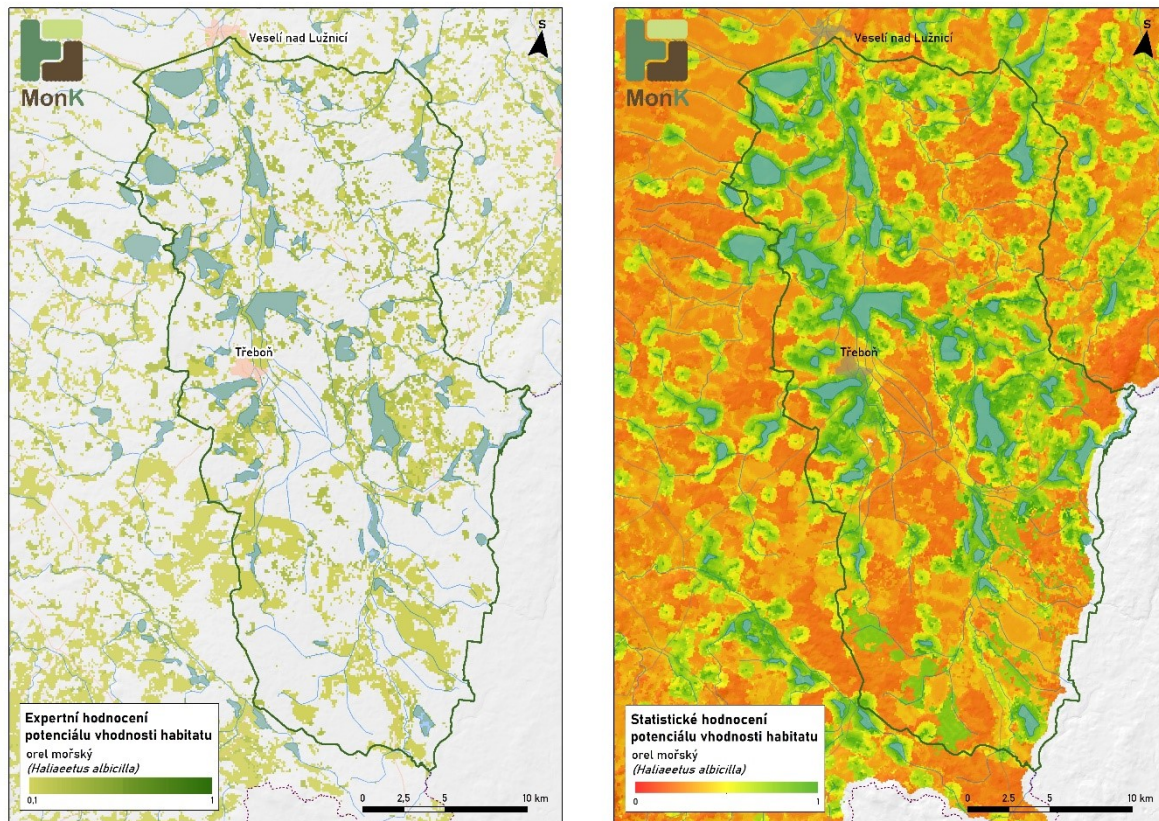
Obr. 5.1 Statistické hodnocení habitatové vhodnosti na příkladu vlka obecného (*Canis lupus*)

CHKO Třeboňsko je jednou z mála oblastí izolovaného výskytu **losa evropského (*Alces alces*)** ve střední Evropě. Jeho recentních pozorování v oblasti ubývá, proto je vhodné porovnat jeho výskyt s rozšířením potenciálně vhodného habitatu. Zatímco expertní model predikuje potenciálně vhodný habitat do většiny rozsáhlejších lesních celků s přítomností vrbin, olšin či dalších preferovaných druhů dřevin a křovin, statistický model zužuje vhodný habitat na mokřadní a rašelinné lesy, přičemž podhodnocuje jádra dosavadního výskytu losa zejména na jižním Třeboňsku (Obr. 5.2). Proto je vhodné při posuzování habitatové vhodnosti kombinovat výstupy obou modelů a porovnávat je s aktuálním pozorováním druhu v území.

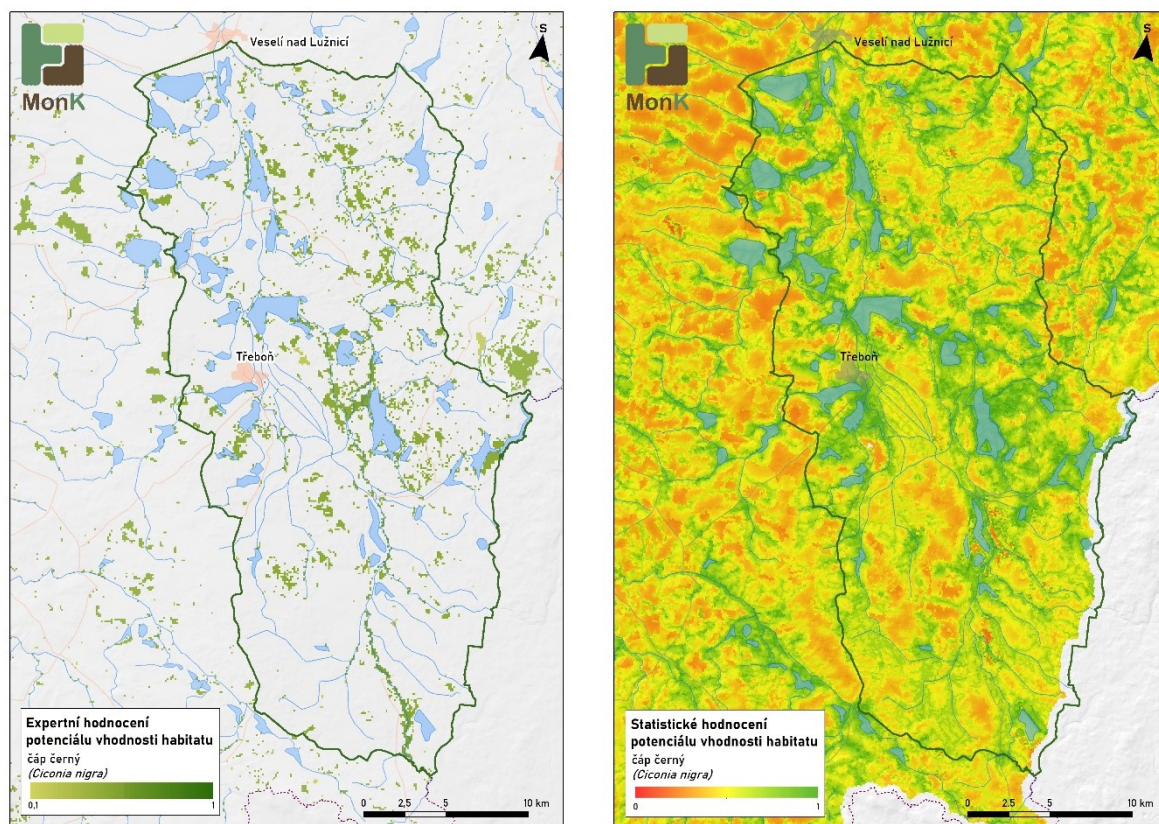
Obr. 5.2 Statistické hodnocení habitatové vhodnosti na příkladu losa evropského (*Alces alces*)

Orel mořský (*Haliaeetus albicilla*) je druh vázaný na rozsáhlejší vodní plochy, proto na Třeboňsku vykazují oba modely poměrně rozsáhlé území vhodného habitatu. Expertní model predikuje vysoký potenciál na konkrétní typy starých lesních porostů i ve větší vzdálenosti od vodních ploch, statistický model lépe reflektuje proměnnou vzdálenosti od mokřadů a stojatých vod, a projektuje tak vyšší potenciál do okolí rybníků a niv řek (Obr. 5.3).

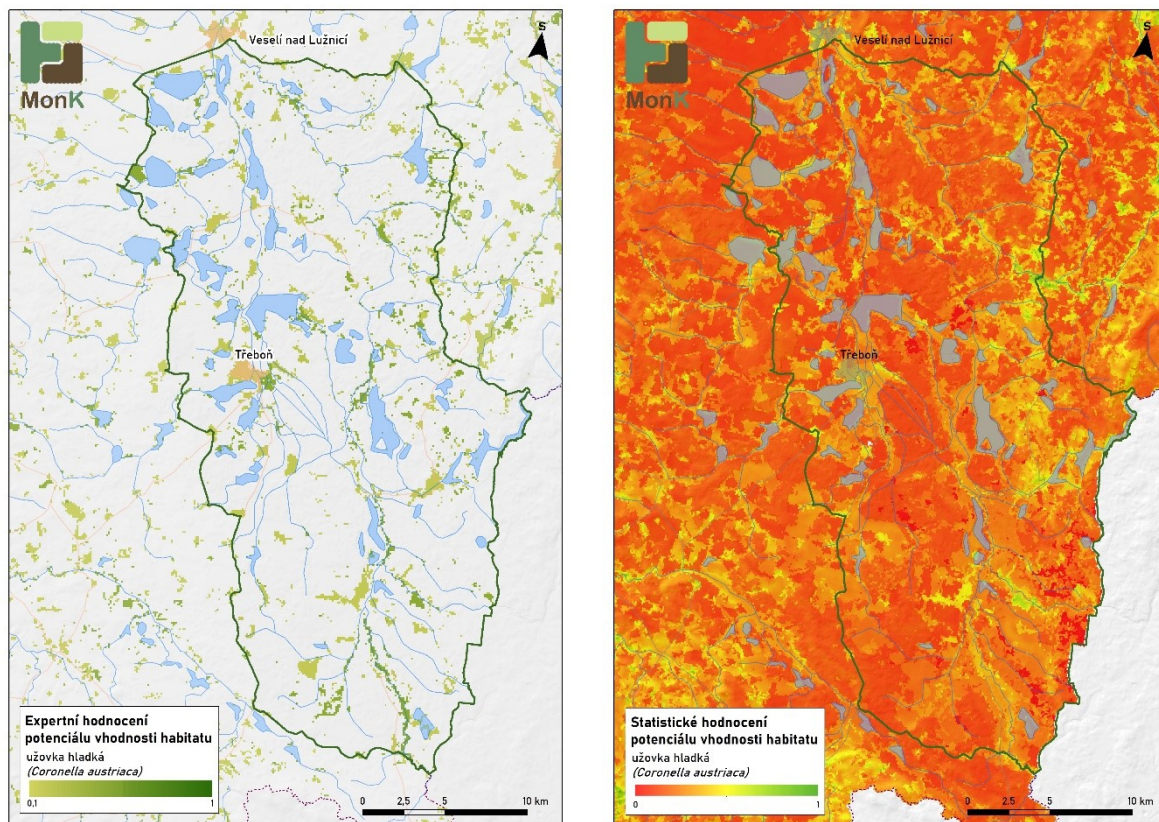
Obr. 5.3 Expertní a statistické hodnocení habitatové vhodnosti na příkladu orla mořského (*Haliaeetus albicilla*)

Čáp černý (*Ciconia nigra*) vyhledává pro hnízdění rozsáhlejší komplexy lesa všech typů, kde hnízdí na stromech, řídčeji i na skalách. Potravu hledá v zarybněných vodních tocích nebo i stojatých vodách. Expertní model predikuje jako nejvhodnější habitaty konkrétní jádra lesních celků, zatímco statistický model vyzdvihuje význam blízkosti vodních ploch a toků (Obr. 5.4).

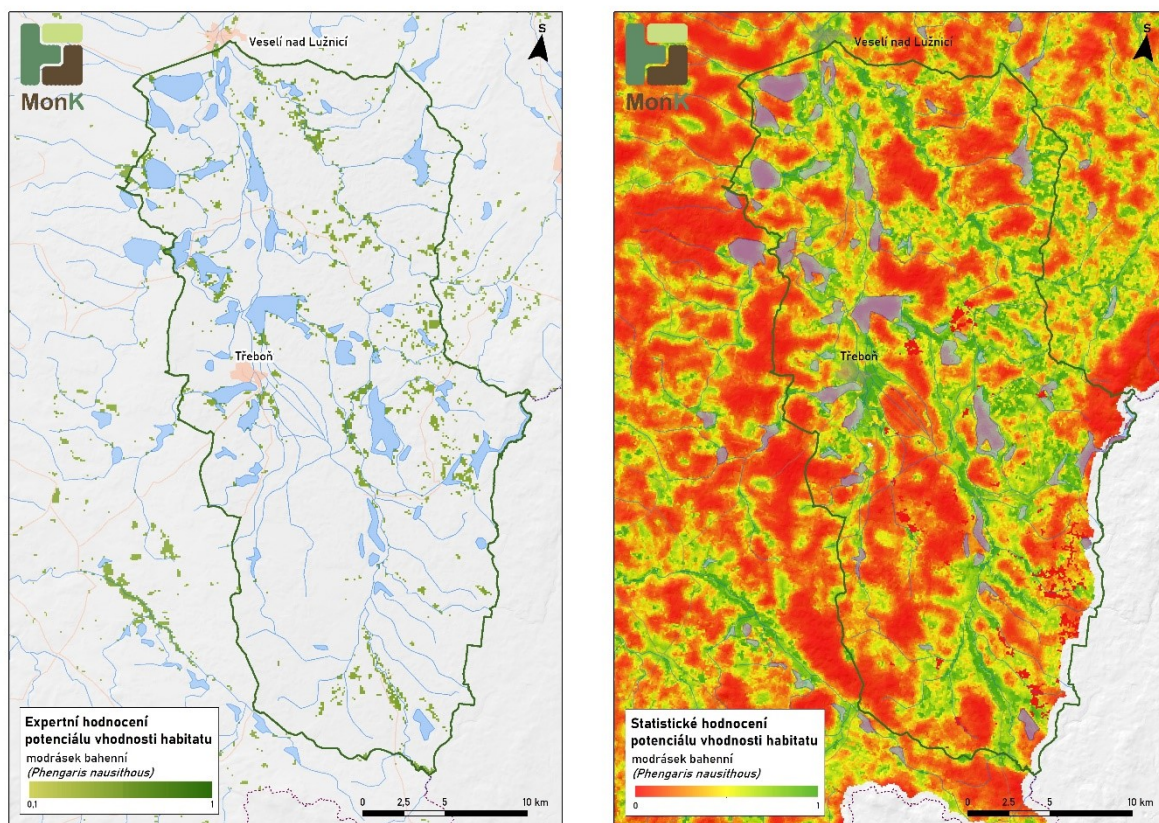
Obr. 5.4 Expertní a statistické hodnocení habitatové vhodnosti na příkladu čápa černého (*Ciconia nigra*)

Užovka hladká (*Coronella austriaca*) preferuje otevřené, slunné habitaty, často s přítomností přírodních sítí i antropogenních struktur (např. zdi, náspy, okraje cest). Expertní model vyhodnocuje jako nejvhodnější prostředí remízky, hráze rybníků, spojené různými cestami; zatímco statistický model vyhodnocuje plošně jako vhodné habitaty přírodě blízké i antropogenně ovlivněné (Obr. 5.5).

Obr. 5.5 Expertní a statistické hodnocení habitatové vhodnosti na příkladu užovky hladké (*Coronella austriaca*)

Modrásek bahenní (*Phengaris nausithous*) je v CHKO Třeboňsko vázaný na malé, izolované plošky extenzivně obhospodařovaných vlhkých luk, resp. kolem vodních ploch. Jeho výskyt je podmíněn jednak stálým vodním režimem stanoviště, ale také citlivým managementem ploch s vhodným načasováním seče. Zatímco expertní model přisuzuje danému druhu jen velmi malý rozsah vhodných habitatů, statistický model založený vedle typu habitatu i na dalších prediktorech jako vzdálenost od vodních toků, délka vegetační sezóny a heterogenita krajinného pokryvu projektuje vysoký potenciál do niv potoků a okolí rybníků ve více širších lokalitách v rámci CHKO (Obr. 5.6).

Obr. 5.6 Expertní a statistické hodnocení habitatové vhodnosti na příkladu modráška bahenního (*Phengaris nausithous*)